

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OM DE POEN IS HET TE DOEN

Een blijspel in drie bedrijven

door

Patrick de Smet

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2248

PERSONAGES

7 dames - 6 heren

Sylvere Maes : Leeft met de gedachten nog bij zijn vergane glorie van weleer! Hij is typisch de man die niet los raakt van zijn verleden. Hij geeft steeds een slordige, nalatige indruk.

Jozef : De naïeve stotteraar die in al zijn liedjesteksten potentiële hitnummers ziet maar de echte weg naar het succes niet lijkt te vinden.

Evert : Hij is de man die het zogezegd "gemaakt" heeft! Hij is de yuppie-versie van Eddy Wally!

Vincent Maes : De yuppiezoon van Sylvere! Hij is de prille twen die zichzelf als volwassen beschouwt maar schromelijk tekortschiet.

Hans : De "verloofde" van Vincent; een bijrol die de ware aard van Vincent uiteindelijk moet tonen.

Lisa : De blitze carrièrevrouw die bij alles wat ze doet zoekt hoe het haar weer een trapje hoger kan helpen op weg naar het ultieme succes. Alles is dan ook ondergeschikt aan haar eigenbelang!

Evelyne Maes : De oudste dochter van het gezin die in een abnormaal gezin zo normaal mogelijk tracht te blijven.

Karel : Hij is het prototype van hoe een man niet moet zijn: onhandig, groen in alle opzichten... kortom een goedaardige kluns. Bovendien is hij de verloofde van Evelyne.

Laura : De jongste dochter die alle problemen handig omzeilt en de dag doorbrengt onder haar walkman.

Marie-Jeanne : De gefrustreerde kloosterzuster die na jààren het klooster tijdelijk vaarwel zegt! Algauw ontdekt zij dat het kloosterleven en het gezinsleven enkele gemeenschappelijke negatieve trekken hebben.

Therèse : Moeder Overste; zij probeert scheidsrechter te spelen in een kleine bijrol.

Hilde : De journaliste die tijdens haar zoektocht naar vergane gloriën ook nog interessante kanten aan deze museumstukken ontdekt; in een bijrolletje eveneens.

Anna :De meid. De bezige bij die zich met haar oud lief geen raad weet.

KORTE INHOUD

Het gezin Maes is in alle opzichten frappant. Sylvere Maes is een zanger die van het hoogste schavot naar de kelderverdieping is geduikeld; "met een stem als schuurpapier" zoals hij zelf aanhaalt.

Zijn jongere vrouw Lisa daarentegen is een blitze carrièrevrouw die het gemaakt heeft en alles ondergeschikt maakt aan haar werk. Dan zijn er de drie kinderen die het onpersoonlijke gezinsleven elk op hun manier verwerken.

Sylvere en Anna brengen op een speciale manier hun jeugdliefde weer tot leven, daarbij aangemoedigd door zuster Marie-Jeanne, de zuster van Lisa en... kloosterzuster.

Jozef is de vriend van Sylvere die op zijn eigen naïeve manier timmert aan de laaange weg naar het succes.

Aan het eind vallen de meeste rimpels terug in de plooi; maar of de personages plots van alle vervelende hinderpalen verlost zijn; dat blijft ook aan het eind een open vraag. Want "life must go on"... in al zijn facetten!

DEKOR

Het verhaal speelt zich af in de woonkamer van de familie Maes. Op de achtergrond ramen die uitzien op een terras. Links en rechts op de voorgrond twee deuren. Verder zijn nodig een sofa, salontafel, enkele fauteuils, een kast en een t.v. Verder aankleding naar eigen inzicht en middelen.

E E R S T E B E D R I J F

(Decor is een leefkamer - modern van stijl, waar een blitze vrouw als Lisa best in past, doch een figuur als Sylvere helemaal niet.)

ANNA : *(Op deur 1 - gekleed als werkster met krant onder de arm.)* Wat die hier soms allemaal uitspoken... stel je voor: iedereen kon hier vannacht zomaar binnenvallen! De voordeur stond potverdorie zeker tien centimeter open! Tss... zo nonchalant! Hoe is het mogelijk! *(Begint onmiddellijk tafel te zetten voor ontbijt.)* Hier leven ze zozeer in de weelde dat ze vergeten dat een inbraak ook hen kan overkomen; net zoals bij ons twee jaar geleden. 't Verschil is natuurlijk dat een vaasje meer of minder hier niet nauw steekt, maar bij mij wel! Jaja, ik weet het mij nog te herinneren als de dag van gisteren, die inbraak bij ons! Maar nu staan er overal sloten en alarmsystemen; daar heeft mijn Jozef voor gezorgd! En stel je voor; bij ons valt er dan nog niets te stelen! Ach... mensen zoals hier dat is een klasse apart en die hebben altijd geluk! Daar moet je voor geboren zijn!

LISA : *(op deur 2 - keurig gekleed met aktentas, heel gehaast)* Goeiemorgen Anna!

ANNA : Goeiemorgen madam! Goed geslapen?

LISA : Geen oog dicht gedaan zoals gewoonlijk! De stress waarschijnlijk! Daar kun je toch niets aan doen! *(negeert koffiekant, giet fruitsap uit, wordt tersluiks afkeurend gadeslagen door Anna.)* De boodschappenlijst ligt op de kast Anna! Er moeten zeker groenten worden gehaald, aardappelen geschild en vooral... een grondige schoonmaak! Mogelijk krijg ik in de loop van de week, misschien vanavond nog, belangrijk bezoek dat bovendien blijft logeren! Ik

moet een goede indruk nalaten! (*eet ondertussen een geroosterd broodje.*) Hoe laat is het al? Oei... twintig voor negen! Ik moet voortmaken! (*af deur terras met aktentas*)

ANNA : Wat een wind! Zelfs geen tijd voor een deftig ontbijt! Moet je zien wat ze naar binnen heeft: een armetierig glaasje appelsap en een geroosterd broodje dat wegwaait als je de deur opent rekt! (*zucht*) Neenee... geef mij maar mijn ontbijt! Dat zit steviger in elkaar! Mijn Jozef moet 's morgens zijn vitamines binnen hebben of hij ligt rond de middag van zijn stokje! We beginnen altijd met spek en eieren! Dan nog een boterhammetje of vier zodat rond de middag pas de maag opnieuw begint te knorren! Dat is een gezonde honger en daarvoor moet je gezond ontbijten!

LAURA : (*op deur 2, nog in slaapkledij met walkman op hoofd. Hoofd wiegend op ritme muziek*) Goeiemorgen Anna! (*Aan tafel, neemt pak cornflakes en overgiet deze met melk. Hoofd onafgebroken wiegend.*)

ANNA : Huh... zie dat aan... straks valt haar hoofd er nog af! Totaal miskweekt die kinderen! Elke keer ik ze zie lopen met zo'n muziekdoos op hun hoofd lijken ze wel zeeziek. En dan dat ontbijt, bezie dat! Zoiets gaf mijn vader indertijd aan zijn varkens!

EVELYNE : (*op deur 2 - vlot gekleed*) Dag Anna... en... is er al een gekookt eitje?

ANNA : Ah... eindelijk eens iemand die normaal wil ontbijten!

EVELYNE : Ja, ik weet het! Als er 's morgens geen eieren te vinden zijn op tafel is het voor jou geen normaal ontbijt!

ANNA : En dan? (*verontwaardigd*) Waarom heeft God anders de kippen uitgevonden? Toch voor hun eieren zeker? (*af deur 1*)

(Evelyne steekt achteloos hand op naar Laura die groet op dezelfde manier beantwoordt. Evelyne gaat dan een boterham smeren. Vincent op deur 2 - in net maatpak - spreekt erg verzorgd.)

VINCENT : Zo, de dames zitten al aan tafel? Waar is mams?

EVELYNE : "Mams" zit waarschijnlijk reeds in het omroepgebouw! Je kent haar toch? 's Morgens heeft ze geen tijd voor ons, 's middags moet ze gaan lunchen met één of andere TV-vedette en 's avonds is ze zo moe of komt ze zo laat thuis dat ze ons nog nauwelijks ziet!

VINCENT : *(smeert zuinig geroosterd broodje)* Dat is nu eenmaal carrière zus! Daar moet jij nog alles over leren!

EVELYNE : Hoor hem! Net alsof jij alles van carrière zou afweten!

VINCENT : Bijna alles! We moeten mams bewonderen voor wat ze reeds heeft bereikt bij de televisie-omroep! Eenmaal je de eindregie kunt doen en je ook nog zetelt in de raad van beheer sta je al een heel eind op de ladder! *(heeft ondertussen glas cola uitgegoten)*

EVELYNE : Ja, maar zie ons hier zitten: drie verwaarloosde kinderen!

VINCENT : Ik dop mijn eigen boontjes bijna! Net zoals mams ben ik voorbestemd om carrière te maken! Die daar zal het nooit leren! *(Knikt richting Laura die onverstoorbaar hoofdwiegt.)* Met die muziek op haar hoofd komt ze nergens! Een mislukking in wording; een afgietsel van vader!

EVELYNE : Jij... jij bent het meest eigenwijze, meest egocentrische type dat ik ken! Jij loopt alleen over van jezelf!

VINCENT : Zo alleen bereik je iets! *(Laura houdt plots op met hoofdbewegingen en neemt walkman af.)* En zus? Valt de muziek stil?

LAURA : Ach... val dood jij! De batterijen zijn op! (*gaat batterijen zoeken in de kast*)

VINCENT : Dank je! Ook een gezellige goeiemorgen!

LAURA : Het is jouw schuld Evelyne dat de batterijen op zijn! Jij laat de walkman altijd aan! Gisteravond was het net zo!

ANNA : (*op deur 1*) Zo, hier is het gevraagde gekookte eitje! Dag Vincent!

VINCENT : (*nauwelijks opkijkend, begint te krant te lezen*)
Yoh!

ANNA : (*bezielt mokkende Laura*) Wat is er nu weer?

LAURA : M'n batterijen zijn op! Evelyne haar schuld!

EVELYNE : Nietwaar! Ik heb dat ding gisteravond helemaal niet op m'n hoofd gehad!

ANNA : Kinderen! Kunnen jullie niet eens één ochtend beginnen zonder ruzie te maken om zulke kleinigheden?

EVELYNE : Wij zijn geen kinderen meer! (*Boos af deur 2. Vincent leest gewoon verder.*)

LAURA : En het is géén kleinigheid dat de batterijen op zijn! Ik heb nu helemaal geen muziek meer! (*ook af deur 2*)

ANNA : En hier sta ik dan met mijn gekookt ei! Als niemand het nog wil bewaar ik het beter voor je vader!

VINCENT : (*Zonder op te kijken uit de krant.*) Je pakt het ook helemaal verkeerd aan!

ANNA : Oh ja?! En hoe zou jij het dan wel doen slimme jongen die de krant al kan lezen?

VINCENT : (*opstaand - krant opvouwend*) Jij bent hier toch de volwassene? Ik niet! (*Drinkt glas cola leeg - doodgemoedereerd af deur 2, verbouwereerd nagestaard door Anna.*)

ANNA : Komt dat tegen! Zo'n snotneus die mij de les zou willen spellen! Ongelooflijk! (*ploft ei in klaarstaand eierdopje.*)

SYLVERE : (*met langgerekte geeuw op deur 2*) Hoe kan een mens hier op zijn gemak wakker worden in dit huis?

(nog in pyjama met slobberende kamerjas - haar overhoop - geeft slordige indruk.) Iedere morgen hetzelfde liedje: ruzie, lawaai, mijn vrouw die ik niet te zien krijg en... (merkt eierdop) een hardgekookt ei als ontbijt!

ANNA : Dat is nodig voor uw vitamines! (begint tafel wat af te ruimen.)

SYLVERE : Waarom zou ik vitamines nodig hebben? Ik werk niet, ik doe niets, ik ben een geboren nietsnut! Ik kwéék alleen vitamines in plaats van ze te verbruiken!

ANNA : (men merkt toonverschil tussen aanspreken Lisa en Sylvere: Sylvere wordt meer als gelijke aanzien.) Misschien moest je maar eens opnieuw proberen te gaan zingen?

SYLVERE : Zingen?! Bezie mij! Wie wil er nu zoiets op een podium gaan neerzetten? Nee, een zangcarrière is voor mij voltooid verleden tijd! Na die operatie aan mijn stembanden is mijn keel zoals schuurpapier! Iedere muzieknoot die eruit komt staat ondersteboven!

ANNA : Tja, als je d'r zelf natuurlijk niet meer in gelooft dan wordt het inderdaad moeilijk!

SYLVERE : En daarbij, waarom zou ik zingen? Mijn vrouw zingt voor twee; met het geld dat zij verdient komen we niets tekort!

ANNA : Al deed je het maar om jezelf te bewijzen dat je géén nietsnut bent; dat je van je leven nog iets gaat maken!

VINCENT : (op deur 2 met aktentas) Haha... dat zal dan wel het achtste wereldwonder worden: onze pa die nog iets van zijn leven gaat maken!

SYLVERE : Snotneus! Ga uw broek maar verslijten op de schoolbanken zodat je binnen één jaar een grote meneer bent die zijn eigen familie niet meer ziet staan!

VINCENT : Grote meneer of niet... als ik trouw zal ik tenminste niet door mijn vrouw moeten onderhouden worden! (snel af terrasdeur)

SYLVERE : Brutale mond jij! Mislukte pennelikker! (*gooit hardgekookt ei achter Vincent aan.*)

ANNA : Wat een toestanden zijn dat hier toch! Ben ik blij dat ik geen kinderen heb!

SYLVERE : Hoe ik zo'n zoon heb kunnen fabriceren is mij ook een raadsel! Meneer moet nog een jaar studeren en denkt reeds dat de wereld van hem is! Allemaal zijn moeders schuld! Hij rijdt met een peperdure BMW vanaf zijn achttiende; als hij met zijn vinger knipt ligt wat hij wil al in zijn schoot: hij denkt dat alles te "krijg" is!

ANNA : Tja, 't is nogal eens een wereld de dag van vandaag!

SYLVERE : Let op! Toen ik zijn leeftijd had dacht ik ook dat de wereld al aan mijn voeten lag! Maar ik heb veel bijgeleerd: als je hoog staat kun je laag vallen!

ANNA : Dat is zeker! Dat is het grote voordeel van met mijn Jozef getrouwd te zijn! We hebben nooit erg hoog gestaan; onze val naar beneden was altijd erg zachtjes!

SYLVERE : Jij hebt geluk gehad dat je toentertijd niet met mij bent getrouwd Anna!

ANNA : Zo moet je d'r niet over spreken Sylvere! Het was toch ook plezierig toen we nog vrijden, jij en ik? Het was een fijne tijd! Maar ja, dat was gewoon een kalverliefde! Jij 20 en ik... 15? Dat kon niet blijven duren! Daarbij, wie ben ik vergeleken met uw Lisa?

SYLVERE : Jaja, mijn Lisa! (*zucht*) 't Is 't één en 't ander! Ze voelt zich veel meer waard dan ik en dat laat ze duidelijk merken! 'k Weet niet of ik nu zoveel gelukkiger ben dan wanneer ik met jou zou zijn getrouwd.

ANNA : Kom, laat ons over iets anders praten! Waar jij over spreekt is dertig jaar geleden! En als je zo voortdoet voel ik mij hier straks niet meer op mijn gemak! Vergeet niet dat ik hier ben om te koken en af te wassen en het huis proper te houden! Meer niet!

SYLVERE : Dat is alles wat mijn vrouw nu niet doet! Ik...
(*zwijgt abrupt. Laura op deur 2, gekleed om naar school te gaan.*)

LAURA : Dag pa! Kijk jij even of er nog batterijen zijn voor mijn walkman? Anders heb ik deze namiddag geen muziek!

SYLVERE : Deze namiddag ben jij toch op school?

LAURA : 't Is woensdag pappa! Dus géén school! (*af deur terras*)

SYLVERE : Zie je nu wel? Door het nietsdoen lijkt het wel of ook de tijd er niet meer is. Soms weet ik totaal niet meer welke dag het is! Wat vroeg ze nu weer?

ANNA : De batterijen nakijken van haar... eh... man!

SYLVERE : "Walk-man"! Als je die koptelefoon van dat ding op hebt is het net alsof je met je hoofd constant in een muziekstudio hangt.

ANNA : Ach... laat haar toch!

SYLVERE : Soms denk ik dat zij de enige is hier in huis die een beetje van mijn bloed in haar aderen heeft stromen! Zij is de enige die nog eens spontaan kan lachen en... die graag muziek hoort!

ANNA : Dat laatste moet ze inderdaad van jou geërfd hebben! Maar vergeet die batterijen niet! Ik moet eerst boodschappen doen! (*Neemt boodschappenlijst van de kast en leest ze door. Sylvere begint krant te lezen.*)

EVELYNE : (*Eveneens volledig in schooluitrusting deur 2*)
Zo, tot deze middag iedereen! En niet ongerust zijn als het wat later moest worden.

SYLVERE : Mmmm...? (*zonder opkijken*)

EVELYNE : Ik kom met Karel mee! (*snel af deur terras*)

SYLVERE : (*nu wel opkijkend*) Wat?! Verdorie... die vrijage met die Karel staat mij niks aan! Die vent is 10 jaar ouder dan zij!

ANNA : Hola... hola... Sylvere Maes; nu heb jij geen recht van spreken! Jij bent er 50 en hoe oud is Lisa?

SYLVERE : Goed! Goed! Zij is er nog maar 40... maar dat is anders!

ANNA : Dat is net hetzelfde!

SYLVERE : (*zich terug in krant verdiepend*) Daarbij, je ziet nu ook wat er van ons is geworden!

ANNA : Net alsof je zo'n hondeleven zou hebben nu! Ach... met jou valt er toch niet ernstig te praten! (*af deur 1 met boodschappenlijst.*)

SYLVERE : (*Laat krant zakken.*) Ach zo... met mij kunnen ze niet ernstig praten?! Maar wie luistert er nog naar mij? Sylvere Maes, een vergeten zanger! Nochtans, als Johnny Hermes had ik wél succes op het podium en dan werd er wel naar mij geluisterd! Maar dat is vijftien jaar geleden! En dan ineens komen er stemproblemen en ben je letterlijk en figuurlijk van de planken! En nu bekijken ze mij als iemand die wel wilde maar niet kon zingen! (*Loopt ondertussen naar de radio en zet hem aan - liedje van Frank Sinatra.*) net alsof ik er iets kon aan doen! Huh! Daar... die heeft tenminste een stem! Let op... tegenwoordig kraakt ze ook als een 78-toerenplaat, maar toch luisteren ze nog naar hem! Wat heeft Frank Sinatra dat ik niet heb? (*probeert vals en hees mee te zingen.*) Sylvere jongen, stop ermee! Je maakt alleen jezelf en Frank Sinatra belachelijk! (*Radio uit - zinkt neer in zetel, doelloos starend.*)

JOZEF : (*Op terras - met bundeltje papieren in de hand - gekleed in jeans, kleurig hemd. Stottert zonder echt te overdrijven.*) Hewel Sylvere, je ziet eruit alsof je je hebt verslikt in het ontbijt.

SYLVERE : Ach, ik voel mij deze morgen gewoon niet te best! Net alsof de hele wereld, én mijn stembanden tegen mij zijn!

JOZEF : Kom kom, laat je niet gaan! Als je in zo'n stemming vertoeft krijg ik al veel zin om terug naar huis te keren! Is mijn Anna er nog?

SYLVERE : Niet dat ik weet? Volgens mij is ze de boodschappenlijst gaan afwerken!

JOZEF : Die kan dus nog een tijdje weg zijn! (*Zet zich neer - dan duidelijk enthousiast*) Kijk wat ik bijheb!

SYLVERE : (*lusteloos*) Papieren?!

JOZEF : Natuurlijk papieren! Maar niet zomaar papieren! Ik doe mee aan een wedstrijd!

SYLVERE : (*onverschillig*) Veel geluk ermee!

JOZEF : Let op, je moet nu niet doen of je echt zo enorm geïnteresseerd bent hoor! (*opstaand*) Maar ik heb het al begrepen, ik zal thuis een beetje tegen mezelf gaan hakkelen!

SYLVERE : Maar neen Jozef, zo bedoelde ik het niet! Vooruit... vertel eens... welke wedstrijd?

JOZEF : (*enthousiasme enigszins getemperd*) Wel, ik dacht dat de kans van mijn leven er was om mijn liedjesteksten aan de man te brengen!

SYLVERE : Liedjesteksten! Achtervolgt mij dat nu werkelijk overal?

JOZEF : Zeg, wat heb jij eigenlijk?

SYLVERE : Ik heb daarnet Frank Sinatra gehoord op de radio. En ik vraag mij af waarom er naar zijn krakende stem nog wordt geluisterd en naar die van mij, Sylvere Maes, alias Johnny Hermes, niet meer!

JOZEF : Sylvere, we gaan daar toch niet weer over beginnen?

SYLVERE : Nee, eigenlijk liever niet!

JOZEF : Wel dan, luister eens naar die voorwaarden van die wedstrijd! Ik mag vijf liedjesteksten insturen, of liever dat heb ik al gedaan, en die worden verdeeld onder Vlaanderens beroemdste zangers en zangeressen! Elke zanger kiest een tekst die hij goed vindt en wil zingen! Dus als ik geluk heb en mijn tekst wordt door een beroemdheid uitgekozen en gezongen, dan ben ik gelanceerd!

SYLVERE : Ik hoop het voor jou! Daar zit inderdaad iets in je! In ieder geval vind ik wel dat je gelijk hebt om mee te doen!

JOZEF : Dat vind ik ook. Mijn Anna zal het wel weer onnozel vinden allemaal, maar ze zal niet meer lachen als ze mijn liedjes in de Vlaamse Top Tien hoort!

SYLVERE : Ook niet te hard van stapel lopen hoor Jozefke! Voorlopig sta je met je liedjes nog onder 0 genoteerd!

JOZEF : Ik voel gewoon dat het deze keer niet fout kan gaan! Ik heb mijn beste liedjesteksten opgestuurd. Daar moet iets uitkomen!

SYLVERE : Ik wens je alle succes toe, (*rechtstaand*) maar neem het mij niet kwalijk; voorlopig heb ik liever niets met liedjes te maken! (*af deur 1*)

JOZEF : Gezellige boel is het hier! Je komt iets vertellen en ze lopen allemaal weg. (*Bekijkt bladen met liedjesteksten één voor één.*) Nochtans vind ik mijn teksten prachtig! Spijtig dat Sylvere niet meer zingt; anders was het gemakkelijk voor mij... ik schreef de liedjes, hij zong ze en niet alleen hij... ook ik had dan een gevulde bankrekening! Enfin, waar zit hij nu? (*af deur 1*)

ANNA : (*Op langs terrasdeur met boodschappentas gevuld met groenten.*) Dat is snel gegaan! Géén volk in de winkel! Ik had de hele winkel voor mij alleen! Zie eens wat een prachtige groenten ze daar hebben! (*zuchtend*) Maar ja, wie eet die hier op? Bijna niemand! Hier leven ze op friet van de frituur, hamburgers, fried-chicken of hoe dat ook mag heten, en coca-cola! Bah! Hier kennen de kinderen het verschil niet eens tussen wortelen en asperges! Let op mijn woorden; als ze dertig zijn staat hun bloed stijf van de cholesterol en hebben ze een maag vol van de maagzweren! Neenee... Jozef en ik, én Sylvere hier, wij drieën eten nog gezond! De rest eet zichzelf het graf in! Maar ze moeten het zelf maar weten zeg ik altijd; ik heb al genoeg gewaarschuwd!

JOZEF : (*op terras*) Ah... hier ben je! Ik vond je nergens, en Sylvere ook niet!

ANNA : Je zult wat beter moeten leren kijken! Ik sta hier toch?

JOZEF : Dank je! Ook een goeiemorgen! Zeg, ik doe mee aan een belangrijke wedstrijd!

ANNA : (*ruimt onverschillig tafel af. Jozef dribbelt achter haar aan.*) Oh ja?!

JOZEF : En als het lukt dan hoef jij hier zelfs niet meer te komen werken.

ANNA : Pardon, of ik hier nog wil komen werken dat zal ik zélf wel uitmaken en daar heeft niemand mij in te commanderen.

JOZEF : Oei, ook al goed hoor! 'k Wilde je maar verrassen met mijn liedjesteksten die...

ANNA : Verras mij eens door werkelijk iets ernstig te gaan doen! Ik denk Jozef, dat je al tweehonderd liedjesteksten geschreven hebt en je vond ze allemaal even goed! Maar ik moet er de eerste verdiende franken nog van zien!

JOZEF : Maar Anna... deze maal is het écht belangrijk hoor! Ik doe mee aan een liedjeswedstrijd en als het liedje gekozen wordt door een bekende zanger gaat het op plaat verschijnen! En als het op plaat is verschenen dan verdienen we geld en als...

ANNA : Daar zit het hem juist... "als... als... en nog eens als"! Het blijft bij u allemaal bij veronderstellingen.

JOZEF : Zeg, let op, Rome is ook niet op één dag gebouwd hoor!

ANNA : Nee, maar jij werkt er al net zo lang aan én zonder resultaat!

JOZEF : Bedankt! Jij bent ook een grote steun! Waarom zijn wij eigenlijk nog getrouwd?

ANNA : Daar kan ik juist hetzelfde op antwoorden!

JOZEF : Pfff... en Sylvere is ook al zo; net een treurwilg! Die zit te wenen omdat hij niet meer kan zingen! Huh... 't verdriet van België!

ANNA : Dat is toch wel erg genoeg? Stel dat morgen je handen werden afgehakt dan was liedjes schrijven er ook niet meer bij! Hoe zou jij dat vinden?

JOZEF : Jàààà... je hebt gelijk... zoals altijd!

ANNA : Vooruit... maak nu maar voort! Ik moet nog aardappelen schillen! (*bel gaat*) Ga jij maar opendoen!

JOZEF : Ik?! Maar...?!

ANNA : Vooruit! Doe open! Je bent toch groot genoeg?

JOZEF : (*zuchtend*) Altijd de klos!

ANNA : (*hoofdschuddend*) Braaf en goed, maar 12 stielen en 13 ongelukken mijn Jozef! We zullen maar aardappelen schillen in de keuken; stel dat er deftig bezoek komt... wil af deur 1 - Jozef terug op.)

JOZEF : 't Was de postbode maar met een telegram! Wat zou erin staan?

ANNA : Ben je gek? Dat zijn toch onze zaken niet? Leg dat telegram hier maar op tafel! We gaan samen aardappelen schillen, jij en ik!

JOZEF : Hela... hela... daarvoor ben ik niet naar hier gekomen!

ANNA : Het is toch maar voor drie personen: voor ons beiden én Sylvere. De rest leeft hier op kunstmatig voedsel! (*af deur 1*)

JOZEF : (*verbeterd Anna*) Dat heet "dzunk-foet"! (*ook af*)

SYLVERE : (*Op terras*) Gelukkig! Jozef is weg! Het is een bovenste beste jongen maar voor het ogenblik heb ik echt geen zin om zijn liedjesteksten te aanhoren! Alhoewel toegegeven: hij schrijft héél mooi en vlot! Ik begrijp zelfs niet goed waarom hij nog steeds geen geld verdient met zijn teksten! Maar ja, waarom kan ik niet meer zingen?! En zo heeft elk zijn eigen kleine en grote problemen. (*zet zich neer in zetel - merkt telegram op de tafel*) Een telegram? Wie stuurt er mij nu een telegram? De koning misschien om aan de grootste nietsnut van het land een medaille te geven: "Hij redde zijn vaderland door zalig niets te doen!"

Hahaha... *(leest telegram)* Wel heb ik van mijn leven; die is goed! Ons zuster Marie-Jeanne komt naar hier! Stel u dat eens voor: een kloosterzuster op logement hier in mijn huis! *(bekijkt telegram nog eens goed.)* En dan nog wel voor onbepaalde tijd schrijft ze! Niet te geloven! Lisa krijgt een hartaanval! En voor mijn part blijft ze erin! Huh, het heeft toch nooit geboterd tussen die twee! En ze komt... ze komt... vandaag dan nog wel! Snel is ze wel! Gisteren een brief dat ze vandaag komt! Oei oei... ik zou misschien beter iets anders aantrekken! In deze pij kan ik ze ook niet ontvangen! *(Gooit telegram achteloos op tafel - af deur 2)*

MARIE-JEANNE : *(Op met 2 koffers van op terras - gekleed in kloosterkledij - bij voorkeur nog gekleed in lange rokken.)* Pfff... 't werd tijd dat ik er ben! Die koffer begint te wegen! Wel... waar is iedereen nu? Dat is pas een verwelkoming: geen kat te zien! *(rondkijkend)* Mmmm... zo te zien stelt mijn zus het hier nog niet zo slecht! Helemaal iets anders in elk geval dan bij ons in het klooster! *(Merkt TV-afstandsbediening)* Wat is dat voor een raar ding met al die kleine knopjes? *(Duwt op knopjes - TV schiet aan - ze schrikt.)* Oeioei, mens... is me dat schrikken! Ik geloof dat ik na 20 jaar in het klooster heel wat van de aardse genoegens heb gemist! Hoe zet ik dat ding nu terug uit? *(Zoekt wat rond aan televisie)*

ANNA : *(op deur 1, blijft verrast staan)* Wie... pardon zuster... mag ik vragen wie u bent en wat u hier doet? *(zet TV af)*

MARIE-JEANNE : Ja, ik ben zo'n beetje met de deur in huis gevallen! Ik ben Marie-Jeanne, de zuster van Lisa!

ANNA : Ah... Lisa had iets gezegd van belangrijk bezoek! Dat zult u dan zijn!